

F.t.l. vedr. beskatningen af pensionsordninger m.v.

Bemærkninger til lovforslaget

Loven om beskatningen af pensionsordninger m.v. er senest ændret ved lov nr. 227 af 26. maj 1982 om ændring af forskellige skattelove (Skattemæssig ligestilling af ægtefæller), jfr. Folketingstidende 1981-1982 sp. 2081, sp. 2817, sp. 7710, sp. 8046, tillæg A sp. 2345, tillæg B sp. 1015 og tillæg C sp. 501.

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget tager sigte på at tilvejebringe hjemmel til at yde rentegodtgørelse til de afgiftspligtige i tilfælde, hvor en klage over afgiftsberegningen medfører tilbagebetaling af afgift. Endvidere foreslås der skattefritagelse for visse ydelser fra hjælpe- og understøttelsesfonde.

Efter pensionsbeskatningslovens § 52 kan en arbejdsgiver under visse betingelser opnå fradragsret for bidrag til hjælpe- og understøttelsesfonde, der alene har til formål at yde understøttelse til personer, der tidligere har været ansat i arbejdsgiverens virksomhed eller til sådanne afdøde arbejdstagers efterladte ægtefælle, herunder fraskilt ægtefælle, eller efterlevende børn, herunder stedbørn, under 24 år. Udbetalinger fra disse fonde, der er selvejende institutioner, er indkomstskattepligtige for de begunstigede. Dette gælder også beløb, som af fonden anvendes til køb af livrente eller anden pensionsordning med løbende udbetalinger for den pågældende, idet forsikringspræmier og indskud, der betales af en anden end ejeren af forsikringen m.v., er indkomstskattepligtige efter lovens § 56, stk. 1.

Konsekvensen heraf er, at den pågældende skal indkomstbeskattes både af det beløb, der er anvendt til køb af livrente m.v., og af de løbende udbetalinger.

Indtil pensionsbeskatningslovens § 18 blev ændret ved lov nr. 288 af 29. juni 1979, var det uden betydning for den begunstigede, at han skulle indkomstbeskattes af det beløb, der blev anvendt til køb af livrente m.v., da han samtidig kunne fratække hele beløbet ved opgørelsen af sin skatte-

pligtige indkomst for indskudsåret efter de dagældende regler i § 18.

Ved lov nr. 288 af 29. juni 1979 ændredes pensionsbeskatningslovens § 18 således, at kapitalindskud til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller til en rateforsikring i pensionsøjemed ikke kan fradrages fuldt ud i indbetalingsåret, men skal fradrages med $\frac{1}{10}$ i indskudsåret og hvert af de følgende 9 år. Der kan dog fradrages indtil 25.000 kr. hvert år efter reglerne i § 18, stk. 4, indtil hele beløbet er bragt til fradrag.

Formålet med ændringsloven var at hindre misbrug af fradragsretten, og det må betragtes som en utilsigtet virkning af lovændringen, at indskud fra understøttelsesfonde bliver indkomstskattepligtige for modtagerne, fordi de ikke kan fradrage hele beløbet straks.

Der forelå tidligere et lignende problem for arbejdstagere, der efter fratrædelsen modtog en livrente m.v. fra den tidligere arbejdsgiver. Dette problem blev løst ved bestemmelserne i pensionsbeskatningslovens § 19, hvorved ydelser af denne art til en fratrædt arbejdstager eller til en afdød arbejdstagers ægtefælle eller børn blev skattefrie.

Da midlerne fra en fond, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 52, er tilvejebragt ved bidrag fra en arbejdsgiver, og da fondens midler kun kan anvendes til støtte for en fratrædt arbejdstager eller dennes efterladte ægtefælle eller børn, finder man det rimeligt, at fritagelsesbestemmelserne i lovens § 19 udvides til også at gælde udbetalinger fra de pågældende understøttelsesfonde.

Den foreslåede ændring af lovens § 56, stk. 1, tager sigte på at tilvejebringe hjemmel hertil.

Som en konsekvens heraf foreslås § 18 samtidig ændret således, at den begunstigede ikke skal have fradragsret for beløbet, hverken straks eller over et tidsrum af 10 år.

Forslaget er ligesom fritagelsesbestemmelsen i § 19 om indskud fra en tidligere arbejdsgiver begrænset til indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, dvs. ordninger, der bortfalder ved den berettigedes død, og omfatter således